

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illustrissimi Domini Simonis De Fierlant, Hispaniarum Ac
Indiarum Catholico Regi, In Hispania Ac Belgio, A Concilio
Status, Brabantiae Cancellarii, Catholico Ab Affectu
Tractatus, Quo, Clarissime ...**

Fierlant, Simon de

Coloniae Agrippinae

§. 3. Theologiae Compendium, aliaequae Theses.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37059

spirituali religiosæ fœminæ. Ut ut est hac quoque parte similis est Morali Gabriëlianæ, nec satis Ordinis in sua Bibliotheca amans erit, qui alterum ab altero sejungat, nisi fortasse medium interponat librum de frequenti Communione, unde uterque magna sui parte depromptus est; sic ut non male etiam Parisianis typis prodeat Gallica Methodus, quando iis etiam excusus est liber Gallicus, quem in Epitomen ipsa Methodus contraxit. Cæterum nolim Parisiis nasci, & condemnari in Hispania.

§. 3.

*THEOLOGIÆ COMPENDIUM,
aliaque Theses.*

Non habet hæctenus *D. Gummarus* publicam in Scholis Academicis lectionem, saltem suo nomine: nam alienas quidem supplere vices ita frequenter audio, ut, alternas propè cum Principali suo Eximio *D. Francisco van Viane* lectiones dividens, Professor publicus credi possit: & sanè periculosas merces publicè qui vendit, suo id faciat, an alieno nomine, parùm fortasse ad rei summam, ad periculum certè nihil interest.

Habet tamen suam quoque domi suæ in Collegio Pontificio, cui præest, suarum mercium officinam, tantâ accurrentium undequaque emptorum frequentia, ut nihil
fit

fit, cur Academicam Cathedram affectet. Prodeunt ex hac Schola inflammati Discipuli, Bajo-Jansenianos, quos istic hauerunt, ignes, veluti totidem ex æquo Trojano incendiarii, toto deinde Belgio sparsuri. Nec indiligens Professor Theses Theologicas jam inde ab anno 1672. hebdomatim sustinuit; & ne pretiosa adeò fragmenta perirent, in breuem collecta libellum sex abhinc annis primò prodire, deinde iteratis typis anno jam proximè elapso nova editio auctior, non emendatior, in lucem data est, hoc insignita titulo: *Compendium Theologiae, id est Theses ex Summa D. Thomæ hebdomadatim defensæ ab anno 1672. usque ad annum 1684. in Collegio Adriani VI. &c. Præside Eximio. D. Gummaro, &c. juxta copiam Thesium Lovanii typis Lipsianis impressarum.*

Scrupulum non immeritò movit hæc editio D. Nicolao du Bois, quem, quia paucis, & per brevem parenthesin ipse explicat, longum non erit ejus verbis hic inferere, de hoc, inquit in Thesi secunda Theologica, *Compendio quæro per parenthesim, quomodo sine approbatione Censoris, absque nomine Typographi, non servatâ formâ Tridentini Concilii, & edictorum Regionum prodierit? Digna sanè librorum Censore, & pro officio suo hæc quæstio est; tum ita pergit: quomodo in frontispicio dicatur, juxta copiam Thesium Lovanii typis Lipsianis impressarum, quandoquidem in multis differat? nisi fortè hic sit mirabilis restrictio. Theses pro exercitio quidem intra Academiam*

Studiosis, Lectoribus, Professoribus, Doctoribus communicandæ tantum, non autem promulgandæ ubique approbationem Censoris non requirunt; sed liber constans 333. paginis in tenui caractere, Compendium Theologicum, potuitne publicè, sine approbatione & nomine Typographi, evulgari eo prætextu quod multa in eo sint, quæ à duodecim annis & citra fuerunt in Thesibus expressa? an non hic magna laxitas? Hactenus ille

At non vidit omnia satis alioqui perspicax D. Du Bois; nam illud potuisset addere, ex quo demum tempore Bajus Janseniusque Angelici Doctoris nomine veniant, ita enim damnata eorum scripta redolent, quæ ex hujus summa deprompta dicuntur, ut Theologiæ Bajo-Jansenianæ verius, quam Angelicæ compendium esse videatur: nec quia mole parvus est liber parum damni timendum est, ad magnum incendium parva scintilla est satis, & dispersum grandiori in massa venenum, quo magis colligitur, hoc agit potentius.

At quid hæc ad me, fortasse inquires? in eum hæc dicta oportuit, qui nec sciente me, nec Authore, Theses meas in Theologicum compendium collectas typis edidit; reddat rationem facti, qui fecit; & scrupulos eximat, qui injecit. Verum ego ignotos non alloquor, & collector ille obscure nimium sub his literis G. I. V. D. C. S. T. B. F. delitescit, quibus quidem è literis nihil certi intelligo, nisi eum S. Theologiæ Baccalaureum esse formatum, quem,

ET INFELIX CONCORDIA. 61

quem, si divinare licet, non alium esse suspicabor, quam qui sub iisdem literis S.T.B. Racematoriae Synodi & apud Sylverium præco erat, & ipso in confesso fuerat Præses; at is herculè si est, non malè te alloquebar, ita enim, ut supra vidimus, tibi ille intimus est, ut loqui tibi non possim, nisi ipse audiat.

Neque hic locum obtinere potest frigidum tuum illud, quod 20. Augusti anno 1682. conclusione prima cum P. Lemos garriebas, nihil ex Thesis de ipsius Præsidis doctrina confici posse, propterea quod *juvenes multoties contra proprios Præsidentes ostentationis ingenii gratiâ plura non vera defendunt*, nam præter ea, quæ hac super re suis adversus te Thesis doctè disseruit R. P. Philippus de Vos, S. J. habe istud ex jure effatum, *illa nostra facimus, quibus auctoritatem nostram impartimur*. Deinde, ut alii id omnes dicerent, tu tamen negare deberes, qui ex Discipulorum Thesis tuæ facis Theologiæ compendium: in hoc certè nomen Gummati Præsidis lego, defendentium non lego. An ergo derepentè doctrina in compendio tua est facta, quæ in Thesis fuerat ostentatio Discipulorum? at hoc non Discipulos docere, sed ab iis doceri est.

Imo dum tuas toto Belgio Theses, ut facis, disseminas sparsis 1200. etiam Exemplaribus, id te credamus agere, ut omnes ubique intelligant, non quid tu doceas, sed quæ, & quanta fuerit in defendente tuo ingenii ostentatio. Ridi-

culum inventum, ac malignum ! quo *plura non vera*,
 plura non Catholica *defendas*, Adversarios turpiter ca-
 lumnieris, quidquid lubuerit impunè effutias : nam si
 quis, cujus interest, hoc te nomine postulet, in promptu
 est defensio : *juvenes multoties contra proprios Præsidentes*
ostentationis ingenii gratiâ plura non vera defendunt :
 nec cerebri hoc tui inventum est ; didicisti ab iis, qui
 cum deprompta fideliter, ac descripta è Lovaniensium
 Thesisibus Specimina defendere Romæ satis non possent,
 id demum artificii fraudulenter excogitarunt, quo Ro-
 manas aures eluderent, illustriq̃ adeo charitatis & ju-
 stitiæ exemplo, ut reos Præsides absolverent, in innocen-
 tes defendentium humeros culpam conjecerunt : at ita
 herculè qui agitis, quin & arte eadem, & operâ dispersos
 passim in libellis vestris errores Typographis affingitis ?

Et verò novas continuo, & novas Theses edere non
 cessat pruriens ejus ad scribendum manus, sed eodem
 omnes odore perfusas. His longas exhibet observationes
 super 65. Propositiones ab INNOCENTIO XI. justissimè
 condemnatas : operosè hic sudat, ut in earum Authores,
 originemq̃ inquirat. Mallem herculè in quinque Pro-
 positiones Jansenii, & damnatos Baji articulos utiliore
 commentarium scriberet, nec id tantum inquireret, qui
 primi earum Authores fuerint, quod manifestum est ;
 sed illud in primis, qui duræ adeo cervicis, & perfrictæ
 frontis hodiedum etiam inveniantur, qui sub doloso
 cinere

ET INFELIX CONCORDIA. 63

cinere Bajo-Jansenianum ignem novas agunt in flammis, frustra è colle Quirinali Apostolicâ Sede toties fulminante : nec longo aut labore aut itinere opus est, nec in ultimam usque Thulen navigandum, habet, quos quærat, in Patria, imo domi suæ habet, quos inveniat.

Neque hic, Lector, conviciari me putes, quod Baji Janseniique erroribus D.Gummarum videar aspergere; gratificor homini, amat enim illa nomina, nedum his terretur aut offenditur vir intrepidus. Mihi non credis? ipsum audi? *Cum pueri* (inquit pertinente ad Theses suas 3. Martii 1684.) *ostendunt se nosse, quod lemures nocturni sint chimerae, hi ultra non accersuntur ad illorum terrorem. Quorsum igitur nunc iterum repetitur hoc toties detectum sophisma, ita Lutherus, ita Calvinus, &c. Bajus, Jansenius, ergo male, ergo hæreticè. Audivi, qui, hoc pertinens cum legeret, Catholicam multorum indignationem festivo nec illepido, sed juvenili epigrammate abstergeret. Hoc autem à me huc transcribi ætas & dignitas non patitur. Atque adeò hæc satis, respiret nunc aliquantulum Eximius, ego interim ad Eruditissimum.*

A R.